

ktorý je plnoletý, je zrejmé, že advokát Dr. M. vystupuje ako obhájca, stanovený pre obžalovaného v smysle § 53, odst. 2 tr. p. príbuzným v pokolení vzostupnom.

Podľa citovaného ustanovenia zákona môžu síce na miesto obžalovaného samostatne voliť obhájcu jeho zákonný zástupca, manžel, alebo príbuzný v pokolení vzostupnom alebo sostupnom, avšak len na prípad, keď bv obžalovaný sám neužil tohoto svojho práva.

Ponevác však obžalovaný A. v trestnom pokračovaní užil tohoto svojho práva, lebo sám si zvolil za obhájcu advokáta Dr. N., ktorý ho na hlavnom pojednávaní aj zastupoval, nie je preto advokát Dr. M. oprávnený podať zmätočnú sťažnosť v prospech obžalovaného A. ako obhájca v smysle § 53, odst. 2 tr. p. zvolený. Bolo preto treba zmätočnú sťažnosť ako podanú osobou k tomu neoprávnenou v smysle 3. odst. § 434 tr. p. odmietnuť.

Čís. 5829.

Rozsudek, jímž byl obžalovaný uznán vinným, ačkoli bylo proti němu vedené trestní řízení zastaveno podle § 90 tr. ř., je zmatečný podle § 281, čís. 9 b) tr. ř., neboť bylo v trestním řízení proti obžalovanému pokračováno bez návrhu oprávněného žalobce (§ 2 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 22. února 1937, Zm I 97/37.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury pro zachování zákona do rozsudku okresního soudu v... a do rozsudku krajského jako odvolacího soudu v... takto právem: Rozsudky okresního soudu v... a krajského jako odvolacího soudu v..., pokud jimi byl A. uznán vinným přestupkem § 360 tr. z. a odsouzen k trestu vězení na 14 dní, zosřteného jedním postem, byl porušen zákon v ustanovení § 2 tr. ř. Oba rozsudky se zrušují jako zmatečné a A. zprošřtuje se podle § 259, čís. 1 tr. ř. z obžaloby, že ač mu z přirozené povinnosti náleželo, aby se 85leté M. dostalo potřebné pomoci lékařské a ač takovou pomoc bylo možno opatřiti, dopustil v listopadu a prosinci 1935 v H., aby se jí naprosto nedostalo lékařské pomoci, a že se tím dopustil přestupku § 360 tr. z. Podle § 390 tr. ř. se A. osvobozuje od povinnosti nahraditi náklady trestního řízení.

D ů v o d y:

U okresního soudu bylo konáno k návrhu státního zastupitelství ze dne 14. ledna 1936 přípravné vyhledávání proti A., B. a C. pro přečin podle § 335 tr. z., jehož se dopustili tím, že nechali 85letou M., matku B. a C. a tchyni A., zemřít bez pomoci lékařské.

Po provedeném vyhledávání navrhlo státní zastupitelství 17. února 1936 potrestání B. a C. pro přestupek § 360 tr. z. a prohlásilo, že vůbec nestíhá A.

Okresní soud pak trestní řízení proti A. zastavil podle § 90 tr. ř. a nařídil hlavní líčení proti B. a C. Prvé i druhé líčení bylo odročeno a po třetím líčení dne 18. srpna 1936 byl uznán vinným přestupkem § 360 tr. z. i A. (vedle B. a C.) a odsouzen do vězení na jeden měsíc podmi-
nečně na 3 roky. (Stejný trest přisouzen i B., kdežto C. byl uložen trest 8 dní vězení).

K odvolání obviněných, jakož i veřejného žalobce, byla věc projednána krajským soudem jako soudem odvolacím a odvolání v š e c h obžalova-
ných z výroku o vině bylo zamítnuto jako bezdůvodné, trest však byl A. a B. snižen na 14 dní vězení, kdežto C. byl zvýšen rovněž na 14 dní vě-
zení, všem třem byl pak stanovený trest uložen n e p o d m í n ě n ě. Proti A. nebyl trest dosud vykonán.

Pokud se týče odsouzení A., který byl jak okresním tak krajským soudem uznán vinným přestupkem § 360 tr. z., ačkoli trestní řízení bylo proti němu zastaveno podle § 90 tr. ř., byl porušen zákon v ustanovení § 2 tr. ř.

Podle tohoto základního ustanovení trestního řádu může soud stíhati trestné činy jen k návrhu žalobcovu. Takového návrhu tu nebylo, jak je patrné z vyjádření státního zastupitelství ze dne 17. února 1936, jímž prohlásilo bezvýhradně, že A. v ů b e c n e s t í h á. Bylo tedy pokračo-
váno v trestním řízení proti A. bez návrhu oprávněného žalobce a odsu-
zující rozsudky obou stolic, pokud jde o tohoto obžalovaného, jsou zma-
tečné podle čís. 9 b) § 281 tr. ř. (srov. rozh. čís. 1630 a j. Sb. n. s.).

Čís. 5830.

**Chce-li si veřejný žalobce v řízení pro zločiny a přečiny zajistiti možnost odvolati se z rozsudku proto, že nalézacím soudem nebyl vyne-
sen výrok, že nastala ztráta práva volebního, musí navrhnouti, aby byl takový výrok učiněn (§ 283, odst. 3 tr. ř.).**

V řízení přestupkovém je návrh předpokládán v této stati zákona obsažen v tom, že zmocněnec státního zastupitelství navrhl při hlavním přelíčení podle poslední věty § 457 tr. ř., aby bylo použito zákona.

(Rozh. ze dne 22. února 1937, Zm I 159/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury pro zachování zákona takto právem: Usnesením krajského soudu jako soudu odvolacího ve věcech pře-
stupkových, pokud jím bylo zamítnuto odvolání veřejného žalobce z roz-
sudku okresního soudu proto, že jím nebylo vysloveno, že u obžalovaného nastává ztráta práva volebního, byl porušen zákon v ustanoveních po-
slední věty § 457 tr. ř. a posledního odstavce § 464 tr. ř.

D ů v o d y:

Okresní soud uznal rozsudkem A. vinným přestupkem krádeže podle § 460 tr. z. a přestupkem nedovolené držby zakázané zbraně podle §§ 8, 32 zbroj. pat., odsoudil ho za to podle § 460 tr. z. se zřetelem k ustano-